

Streszczenie. Katecheza VII. Ks. Wiesław Łużyński. Istotne części mszalnej liturgii eucharystycznej: ofiarowanie, przeistoczenie, komunია święta.

Eucharystia – to od niej zaczynamy zaangażowanie w życie świata: nasze prace, obowiązki, posłannictwo. Na nią przynosimy również owoce naszej aktywności i prosimy, by Bóg je pobłogosławił. Elementem najważniejszym mszy świętej jest moment ofiary. Ten ofiarniczy element otacza Kościół specjalną modlitwą nazywaną anaforą, kanonem mszy świętej lub modlitwą eucharystyczną. Jest to obrzędowe rozwinięcie gestów i słów Chrystusa zawartych w nowotestamentowych przekazach o ostatniej wieczerzy w Wielki Czwartek w Wieczerniku. Najistotniejszą częścią modlitwy eucharystycznej jest opowiadanie o ustanowieniu Eucharystii i konsekracja.

Błaganie Boga o uświęcenie i przemianę darów chleba i wina mocą Ducha Świętego w ciało i krew Pańską (epikleza) bezpośrednio poprzedza uobecnienie ofiary. Po konsekracji następuje modlitwa, która zawiera kilka elementów. Pierwszy jest uroczystym wspomnieniem paschalnego misterium Chrystusa, które dokonuje się sakramentalnie oraz prośbę o jedność wszystkich przyjmujących Ciało i Krew Chrystusa. Drugi element zawiera prośbę o zachowanie jedności wśród wierzących. Ofiarniczy charakter mszy świętej wyraża również ostatni element, którym jest komunია święta. Przyjmując Ciało i Krew Chrystusa zostajemy dopuszczeni do osobistej relacji z Nim. Jest to zwieńczenie całej celebracji eucharystycznej. Każdy uczestnik Mszy Świętej powinien ofiarować Ojcu Jezusa Chrystusa jako swoją ofiarę i ofiarę całego Kościoła. Konsekracji dokonuje kapłan, ale wierni przyłączają się do niej i ofiarowują Ojcu swoje życie, jako zgodne z wolą Bożą, naznaczone w codzienności posłuszeństwem Jego woli. Chrześcijanin uczestniczący w Eucharystii, ofiarując siebie wraz z Chrystusem Ojcu, powinien wyrażać rzeczywistą sytuację całego swego życia.

W czasie Eucharystii Najwyższy Kapłan przez bezkrwawą ofiarę czyni to samo, co uczynił już na krzyżu, ofiarując siebie samego Ojcu. Zestawiając ze sobą Eucharystię i ofiarę Chrystusa na krzyżu, zauważmy, że jeden i ten sam jest Kapłan, Jezus Chrystus, którego przenajświętszą osobę zastępuje kapłan. Również to, co ofiarowane, czyli zertwa ofiarna, jest ta sama. Jest nią Boski Zbawiciel w swojej ludzkiej naturze i rzeczywistości swego ciała i krwi. Sposób jednak ofiarowania Chrystusa jest odmienny. Na krzyżu ofiarował Bogu samego siebie i swoje cierpienia, ofiarowanie zaś zertwy dokonało się przez śmierć krwawą dobrowolnie przyjętą. Natomiast na ołtarzu, skoro jego natura ludzka jest w stanie chwały, niemożliwe jest przelanie krwi. Ofiarowanie Zbawiciela zostaje nam ukazane przez

zewnątrzne znaki, które są symbolem Jego śmierci. Przez przeistoczenie chleba w ciało, a wina w krew Chrystusa te postaci eucharystyczne, pod którymi jest obecny, wyobrażają krwawe rozdzielanie ciała i krwi.

Przyjęcie odpowiedniej postawy, zrozumienie znaczenia poszczególnych części Mszy Świętej pomoże bardziej świadomie i z większym zaangażowaniem wejść w tajemnicę dokonującej się ofiary.